

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22090/2024
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Страхиња Коралија адвокат из ..., против тужене Општине Инђија, коју заступа законски заступник Општинско правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 245/24 од 03.07.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 245/24 од 03.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 245/24 од 03.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 1113/23 од 16.11.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно износ од 100.000,00 динара и то на име накнаде за претрпљене физичке болове 40.000,00 динара, на име накнаде за претрпљени страх 40.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана доношења првостепене пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 107.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 245/24 од 03.07.2024. године, пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 1113/23 од 16.11.2023. године преиначена је у побијаном усвајајућем обавезујућем делу одлуке о главном захтеву и трошковима поступка тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 100.000,00 динара и то на име накнаде за претрпљене физичке болове 40.000,00 динара, на име накнаде за претрпљени страх 40.000,00 динара и на име накнаде за претрпљене душевне болове због наружености 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана доношења првостепене пресуде па до исплате и трошкове парничног поступка од 107.300,00 динара са законском затезном

каматом од дана извршности па до исплате. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.000,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 27.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП ради уједначавања судске праксе.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете због повреде коју је тужилац претрпео у свом неограђеном дворишту када га је ујео пас луталица, а којом приликом је задобио лаку телесну повреду због које је трпео физичке болове, страх и психичке болове због наружености. Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев због тога што двориште тужиоца није било ограђено, чиме је допринео настанку штете, због чега нема одговорности тужене.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нема места одлучивању о посебној ревизији тужиоца. И када би се прихватио правни став изложен у другостепеном решењу, одлучивање о ревизији тужиоца не би довело до другачије одлуке о његовом тужбеном захтеву.

Одредбом члана 200. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да се оштећеном може досудити правична накнада за претрпљене физичке болове, страх и психичке болове због наружености ако околности случаја, нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава. Према ставовима судске праксе, новчана накнада за физичке болове досуђује се ако су они били јаког или средњег интензитета и дужег трајања. Накнада за страх може се досудити ако је страх био интензиван и дужег трајања.

У конкретном случају, чињенице утврђене изведеним доказима не оправдавају досуђивање правичне новчане накнаде имајући у виду критеријуме који су у судској пракси установљени по питању права оштећеног на накнаду штете за претрпљене физичке болове, страх и наруженост.

Из тих разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 461. став 1. ЗПП, у ком спору ревизија није дозвољена сагласно члану 479. став 6. ЗПП. Без утицаја је преиначење првостепене пресуде побијаном одлуком, јер се одредба члана 403. став 2. тачка 2. наведеног закона не примењује у споровима у којима је посебном одредбом истог закона или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена, као што је овде случај.

Из изложених разлога Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић